SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 62. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 1, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 1-го КВІТНЯ 1993. Ч. 62. РІК C.

Створюють „Слов'янське Братство"

Чернігів (УНІАР). — Тут 25-го березня на культурологічному семінарі в Педагогічному Інституті ім. Т. Шевченка учасники семінару виступили з пропозицією створити історико-культурологічне об'єднання „Слов'янське Братство". Завданням його буде дослідження історично-культурних зв'язків слов'янських народів, охороні і вивченню пам'ятників історії та культури на території области, просвітницькій праці в навчальних закладах.

Місцеві краєзнавці підготували для виставки колекцію медалів до різних ювілеїв міста. У ній близько півтора десятка відзнак, серед яких, медалі, виготовлені на честь 400-річчя та 500-річчя міста. Особливо цікавою є медаля, виготовлена у 1793 році на честь 900-річного ювілею. У колекції представлені і досить нові нагороди, наприклад, минулорічна медаля на відзнаку 1100-ої річниці заснування Чернігова.

Газета „Чернігівські Відомості" запровадила рубрику „Під землею від Чернігова до Седнєва" в рамках якої відомі археологи та краєзнавці друкуватимуть статті про дослідження підземних палаців і ходів, які ще й нині існують під Черніговом та іншими стародавніми містами области.

Затверджено ціни на дорогоцінні метали

Київ (УНІАР). — Тут 27-го березня розпорядженням Кабінету Міністрів затверджено ціни на дорогоцінні метали у виробах і брухті, що скуповується у населення — золота, платини, паладію і срібла.

Закупівельна ціна золота 958-ої проби — 11,991 карбованець за грам, срібла — 960-ої проби — 267 крб.

Ціна на дорогоцінне каміння збільшена у 36 разів. Визначено ціни на медалі, монети, жетони та інші вироби.

Відзначено річницю утворення СБУ

Київ (УНІАР).— Тут 25-го березня відбулися урочисті збори з нагоди річниці ухвалення Верховною Радою закону про Службу Безпеки України (СБУ).

У врочистостях взяли участь Президент України Леонід Кравчук, голова Верховної Ради України Іван Плющ, прем'єр-міністер України Леонід Кучма, керівники Міністерства Оборони і Внутрішніх Справ, Прикордонних військ Національної гвардії, Генеральної прокуратури і Державного митного комітету.

Українські мисткині візьмуть участь у писанкарській конференції

Акрон, Огайо. — Відомі українські мисткині Ака Перейма і Таня Осадца отримали запрошення приїхати в Україну на наукову конференцію писанкарства України і діяспори, яка відбудеться в половині квітня у Києві. На конференції Т. Осадца буде мати доповідь про „Традиції і сучасне писанкарство в діяспорі", а А. Перейма буде говорити на тему: „Вплив писанки на мою мистецьку творчість". Конференція буде проходити в днях 9-го, 10-го і 11-го квітня в Печерському Державному Заповіднику.

В часі відвідин України обі мисткині, яких збірна виставка мандрує тепер по Україні і зараз виставляється у Вінниці, бажають бути на її відкритті в Одесі. Рівночасно, перебуваючи в Києві, А. Перейма хоче прослідити долю своїх 13 металевих скульптур, які є на переховanні у Національному Музеї в Києві. Одна із цих скульптур буде правдоподібно подарована Університетові „Києво-Могилянська Академії".

Проголошено нові призначення

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 26-го березня, Президент України Леонід Кравчук підписав наказ про призначення виконуючим обов'язки першого віцепрем'єра Василя Євтухова. Колишнього заступника міністра оборони генерал-полковника Анатолія Лопату призначено начальником головного штабу збройних сил Ураїни і першим заступником міністра оборони. Керівником Ради Підприємців та Промисловців України при Президенті призначено Валерія Бабича, який народився на Львівщині 1953 року. Працював в організаційних структурах Кабінету Міністрів, у 1989 році організував комерційну структуру „Інтерінвест", у 1990 році створив та очолив українську біржу, акціонерне товариство „Українська Фінансова Група", та Східньоевропейське об'єднання підприємців.

Український Союз Промисловців та Підприємців (УСПП) 26-го березня поширив заяву, у якій засуджується призначення В. Бабича керівником Ради Промисловців і Підприємців при Президенті. В заяві наголошено, що 2-ий З'їзд Союзу Промисловців і Підприємців вивів В. Бабича зі складу організації за бездіяльність. Вчинок Президента автори заяви уважають зневагою і непослідовністю, оскільки Л. Кравчук, виступаючи на з'їзді підприємців 6-го березня заявив, що призначаючи голову ради, розглядатиме кандидатури, представлені керівництвом УСПП. „Рішення Президента не сприяє консолідації і вбиває клин між приватним бізнесом, іншими формами недержавного сектора економіки і державним сектором", — сказано в заяві.

Раду Підприємців України при Кабінеті Міністрів очолив перший заступник голови Спілки Юристів Володимир Сомін. Координатором ради затверджено головного радника прем'єр-міністра з питань мікроекономіки Володимира Рижова. Рада Підприємців України при Кабінеті Міністрів є постійно-діючим консультативно - експертним органом, що має сприяти проведенню державної політики розвитку підприємництва та формування ринкової інфраструктури в умовах здійснення економічних реформ.

„Гісторік Прізервейшен" пише про пам'ятки України

Ню Йорк. — Влітку 1991 року Український Музей в Ню Йорку запросив Анатолія Сєрикова, головного редактора київського науково-популярного ілюстрованого журналу „Пам'ятки України", відвідати ЗСА. Під час свого перебування в Америці ред. Сєриков прочитав серію ликцій на літнім семінарі УВАН в Гантері, Н. Й., оглянув музеї та пам'ятки архітектури Ню Йорку та Філядельфії. Перебуваючи у Вашінґтоні ред. Сєриков відвідав штаб квартиру американської неприбуткової організації Крайового тресту охорони історії, редакції публікацій цієї організації. Познайомившись з архітектом Арнолдом Бирком, редактором місячника „Гісторік Прізервейшен Нюз", редактор Сєриков запросив його співпрацювати з київським журналом.

У вересні 1992 року, на запрошення редакції журналу „Пам'ятки України", ред. А. Бирк приїхав до Києва та в товаристві співпрацівників журналу та членів Товариства Охорони Пам'яток Культури та Історії відвідав міста України. В результаті цієї дво-тижневої подорожі в журналі „Гісторік Прізервейшен" (березень-квітень 1993 року) появилася обширна стаття пера ред. А. Бирка про архітектурні пам'ятки України. Обкладинку цього числа журналу прикрашує розкішно кольорова фотографія західньої (вхідової) фасади київського обору св. Софії. У своїй статті ред. Бирк інформує американського читача, що „Україна є нова країна, але стара нація, про це не знають чужинці, що в більшості також не знають про цю країну з 52 мільйоновим населенням". Інформативна 12-сторінкова стаття ілюстрована кольоровими світлинами архітектурних пам'яток Києва, Глухова, Львова, Батурина, Новгорода Сіверського та Козельця. Майже всі ілюстрації роботи фотографів журналу „Пам'ятки України"

Так, завдяки зростаючим професійним відносинам між американським та українським, журналами, американські архітекти та історики архітектури мають нагоду довідатися про архітектурну спадщину України.

В другій половині лютого 1993 року Віктор Роік, заступник редактора журналу „Пам'ятки України" приїхав до ЗСА. Повний енергії молодий працівник популярного в Україні та в діяспорі журналу відвідав Український Музей в Ню Йорку, редактора Арнолда Бирка у Вашінґтоні, музеї та пам'ятки архітектури Вашінґтону, Філядельфії, Ню Йорку та Бостону. Передплатникам журналу „Пам'ятки України" буде цікаво довідатися, що після десятьох місяців перерви, у лютому 1993 року, вийшло нове число журналу. Нове число (№ 1, 1993), багатше змістом від попередніх, з новою привабливою обкладинкою вже повинно бути в руках передплатників.

Е. Баллядюр став новим прем'єр-міністром Франції

Париж. — У понеділок, 29-го березня, уряд французьких соціялістів на чолі з прем'єр-міністром П'єром Береговуа вніс резиґнацію. В той же день президент Франсуа Міттеран призначив нового прем'єр-міністра країни — Едуарда Баллядюра, представника партії Об'єднання за республіку (РПР), який завоював більшу кількість депутатських місць у парляменті.

Е. Баллядюр

Новому прем'єр-міністрові — 63 роки. Він вважається поміркованим представником партії РПР, більш схильним до компромісів, ніж Жак Ширак. Е. Баллядюр — досвідчений економіст. У 1986—88 роках, під час першого „співіснування" президента-соціяліста і уряду правих партій, він був міністром фінансів. В той час Баллядюр запропонував приватизувати величезний державний сектор в економіці країни. Вважають, що на теперішньому пості Баллядюр знову серйозно займеться цією проблемою.

Політична кар'єра нового прем'єра почалася за покійного президента Помпіду, який зробив Баллядюра своїм дорадником у 1968 році. У своїй передвиборчій програмі новий прем'єр обережно обходив проблему зменшення безробіття в країні, роблячи застереження, що „його уряд нічого не може ґарантувати, але докладе всіх сил, щоб зменшити кількість безробітних французів".

Безробіття стало однією з причин нищівної поразки соціялістів.

У СВІТІ

ІНІЦІЯТИВНА ГРУПА прихильників уряду Придністров'я проголосила кампанію для підготови міжнародного громадського трибуналу. Вона звернулася до свідків зі закликом інформувати трибунал про злочини проти прав людини під час збройного конфлікту у Придністров'ї. Серед питань, які має розглянути трибунал, — обстріл втікачів, практика „живого щита", напад на автомобілі „Червоного Хреста", обстріл журналістів, масове несанкціоноване затримання цивільних військовими. Трибунал призначений на червень цього року.

У МОСКВІ ЗАКІНЧИВСЯ 29-ий з'їзд КПСС. Делеґати з'їзду прийняли декларацію про реорганізацію КПСС у Спілку комуністичних партій — КПСС (СКП-КПСС). Про це було повідомлено на пресовій конференції організаційного комітету з'їзду. На з'їзді, який зібрав 416 делеґатів з 13 республік колишнього Совєтського Союзу і 60 областей, реґіонів і автономій, головою СКП-КПСС був вибраний „в'язень 'Матроської тиші' " Олег Шенін. На зустрічі з журналістами він підкреслив, що „Метою добровільної організації буде відновлення СССР, соціялізму, совєтської влади на території всього Союзу і припинення того правного беззаконня, яке панує тепер в країні". О. Шенін сказав, що СКП-КПСС буде співпрацювати зі всіми „патріотично настроєними силами".

ПРЕЗИДЕНТ ЧЕСЬКОЇ Республіки Вацлав Гавел користується значним довір'ям чехів. Голову держави підтримують 72 відсотки чехів. Стабільному становищу уряду країни симпатизують майже 60 відс. опитаних. Зате чеський парлямент має майже таку ж кількість „противників", якщо вірити підсумкам недавнього соціологічного дослідження.

ЯПОНІЯ НЕ МАЄ наміру включати проблему територіяльної приналежности Південних Курил у порядок денний наради провідників сімох передових індустріяльних країн, яка відбудеться в липні. Це підтвердив міністер закордонних справ Японії Мітіо Ватанабе. Він підкреслив, що Японія не буде поєднувати проблеми, які розглядатимуться в Токіо, з питаннями двосторонніх відносин з Росією.

ПРЕДСТАВНИКИ ДЕРЖАВ —членів НАТО і ряду колишніх країн — учасниць Варшавського пакту осудили намір Росії на невизначений термін припинити виведення війська з території прибалтійських республік. Про це заявив на нараді військових міністрів 33-ох европейських країн міністер оборони Росії генерал армії Павел Ґрачов. Як сказав міністер, виведення російських дивізій тимчасово припинене „у зв'язку з неможливістю створити нормальні умови для вояків і старшин". Таким чином, це 50,000 російських вояків і старшин на невизначений час залишаться на російських військових базах у Литві, Латвії та Естонії. Мораторій на виведення російського війська з республік Прибалтики оголосив президент Боріс Єльцин восени минулого року. Досі Росія вивела 100,000 військовослужбовців з території прибалтійських республік.

МІНІСТРИ ЗАКОРДОННИХ справ арабських країн — учасниць вашінґтонських переговорів закінчили дводенну нараду в Дамаску. Метою зустрічі міністрів було вироблення єдиної арабської настанови на наступній рунді переговорів з Ізраїлем. Однак підсумки наради виявилися невтішними. „Арабські країни покищо не готові прийняти американську пропозицію на переговори у Вашінґтоні, — сказано у підсумковій заяві учасників. — Для прийняття такого рішення потрібний час". Коментатори пов'язують рішення арабських країн з відмовою палестинської делеґації від переговорів у Вашінґтоні до того часу, поки ізраїльський уряд не поверне всіх депортованих у грудні минулого року палестинців на батьківщину. Очікують, що остаточне рішення про участь у переговорах арабські країни приймуть після повернення з Вашінґтону єгипетського президента Госні Мубарака. Офіційна візита Г. Мубарека у ЗСА запляноване на 6-го квітня.

Б. ЄЛЬЦИН МАВ ЩЕ ОДНУ ЗУСТРІЧ З ДЕПУТАТАМИ

Москва. — Після закінчення 9-го Надзвичайного з'їзду народних депутатів Росії велика група депутатів виявила бажання ще раз зустрітися з президентом Борісом Єльцином. Зустріч відбулася у вівторок, 30-го березня, в Кремлі. На ній ішлося про вислідн з'їзду і теперішню політичну ситуацію в країні.

Депутати признали, що з'їзд не тільки не знайшов шляхів до замирення між законодавчою і виконавчою владою, але ще більше поглибив конфлікт. Більшість його рішень було прийнято з поважними порушеннями конституційних норм, зокрема закону про референдум і закону про пресу. Депутати радили Б. Єльциновi звернутися з відповідними представленнями до Конституційного суду.

Президент Б. Єльцин, коментуючи останні події, заявив, що з'їздові не вдалося виконати свою „антипрезидентську програму" — позбавити його влади і внести розкол у співпрацю між президентом і урядом. „Ця співпраця ще більше зміцнилася і є тепер головною гарантією миру і спокою в російському суспільстві", — підкреслив Б. Єльцин.

Як повідомляє російське інформаційне аґенство ІТ-АР, покликуючись на висліди останнього опитування громадської думки серед москвичів, кожні двоє з трьох мешканців столиці проявляють велику увагу до конфлікту між президентом Росії і Верховною радою, 55 відсотків опитаних рішуче підтримують Б. Єльцина і лише 6 відсотків є на стороні з'їзду і Верховної ради. Щоправда, 27 відсотків опитаних відповіли, що вони „ні на чиїй стороні", а 12 відсотків ще не визначили свого наставлення остаточно. Соціологи відзначають, що протистояння між двома органами влади значно пожвавило політичну активність виборців. За останні два тижні з 42 до 71 відсотка збільшилася кількість москвичів, котрі мають намір взяти участь у квітневому референдумі. Однак до 25-го квітня, дня референдуму, ще багато чого може змінитися.

ВІЙСЬКОВЕ ЛЕТОВИЩЕ СТАНЕ МІЖНАРОДНИМ

Київ (УНІАР). — Військове летовище у Василькові Київської области вирішено використовувати для гарантованого приймання і відправлення усіх типів літаків, в тому числі й закордонних. Таке рішення ухвалила міська адміністрація за погодженням з командуванням військово-повітряних сил України.

В АМЕРИЦІ

АМБАСАДОР ЗСА В Україні Роман Попадюк зустрівся зі студентами та викладачами Університету „Києво-Могилянської Академії". У своєму виступі він зупинився на питаннях зовнішньої політики України та її економічного розвитку. Він підкреслив, що ЗСА хочуть всіляко поглиблювати та поширювати стосунки з незалежною Україною і готові надати їй економіочну допомогу. ЗСА ставлять чотири передумови: безпека і суверенітет України, плідне співробітництво в переведенні економічних реформ, підтримка демократії і прав людини та консультації в різних галузях. Він запевнив, що доля України турбує ЗСА, які готові допомогти у стабілізації ситуації. Одначе Україна повинна визначитися зі своїм ядерним статусом. „Давши слово — його необхідно дотриматись",— зазначив Р. Попадюк. Під час зустрічі порушувалося питання про обмін студентами між ЗСА та Україною.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона має в пляні звернутися до Конгресу з проханням скасувати майже цілковиту заборону державної допомоги на аборти для бідних жінок, які користуються програмою охорони здоров'я Медікейд. Речник Білого Дому Джордж Стефанопулос сказав, що ця пропозиція буде частиною федерального бюджету, що його президент Билл Клінтон плянує оприлюднити наступного тижня. Політичні аналітики уважають, що це потягнення викличе нову боротьбу серед членів Конґресу та покаже силу одної або другої стотони цієї спірної справи.

ВПРОДОВЖ УРЯДУВАННЯ президента Джорджа Буша вислів „маніпуляція торгівлею" означав непотрібне урядове втручання. Хоча президент Билл Клінтон твердить, що підтримує справу вільної торгівлі, він уважає, що Уряд повинен вмішуватися у справи торгівлі, якщо це є корисним для країни. Тепер вищезгадана фраза означає справедливий доступ до міжнародних ринків і агресивна наполегливість у поширенні закордонної торгівлі.

ПІСЛЯ ДОВГОТРИВАЛИХ нарікань різних груп на те, що їх не допускають з пропозиціями до окремої комісії зформованої Биллом Клінтоном для випрацювання нової програми охорони здоров'я, всіх допущено висловити свої думки минулого понеділка на першому публічному переслуханні цієї комісії у Вашінґтоні. Впродовж цілого дня всі, які виступали, підтримали загальний плян щодо перегляду існуючого пляну. Все ж таки у своїх суґестіях учасники часто критикували амбітні пропозиції президентської комісії.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ заявили, що Уряд президента Билла Клінтона звернеться до Конгресу з пропозицією підвищити суму допомги Росії з обіцяних 700 міл. дол. до 1 біл. дол. і спрямувати цю допомогу російським хліборобам, підприємцям, демобілізованим військовим старшинам. Тут мова про будівлю мешканевих приміщень, позичкових ґарантій, допомога при організуванні малих підприємств і виробництво харчових продуктів.

З УВАГИ НА ТЕ, що стейти зменшили дотації на потреби високоосвітньої системи, стейтові університети, зокрема у північносхідніх стейтах ЗСА, мусять змагатися з приватними університетами за здобуття дотацій з інших джерел. Зменшення публічних фондів є таким великим, що більшість стейтових університетів мусять здобувати фонди від приватних жертводавців, бо не мають чим оплатити таких звичайних видатків як платні професорів, допомога бідним студентам і нові видання для [illegible]

Т. Кучар — головний диригент-гість симфонічної оркестри в Києві

Джерзі Сити, Н.Дж. (Г. Колесса). — Назначення молодого диригента, народженого в Америці українця Теодора Кучара на цей пост стало справжньою подією — адже це вперше в історії людина з Заходу зайняла чолове місце в ділянці українського мистецтва. Пропозиція надійшла від Міністерства Культури України в результаті кількаразових турне диригента до Києва, де він керував оркестрою Київської опери (дебют на Київ-Музик-Фест-92) та Української Державною Симфонічною Оркестрою (в грудні 1992 та лютому 1993 року). „Це було так яскраво і талановито, — писала газета „Хрещатик" з 5-го грудня 1992 року, — що публіка (і оркестра!) довго не відпускали Т. Кучара зі сцени... Теодор Кучар постав перед нами як музикант, який добре обізнаний у різних стильових розмаїттях сучасної музики. Ми його бачили і підкреслено-академічним, і яскраво-запальним, до чого додався природний артистизм. Теж саме можна було читати і в очах музикантів, які, рідко помиляючись, завжди віддають належне маестро, який стоїть за диригентським пультом".

Теодор Кучар диригує Українською державною симфонічною оркестрою в Києві.

„Оркестра звучала з давно нечуваною силою. І публіка відчула — відбулася справжня музична подія..." („Вечірній Київ", ч. 15 з 23-го січня 1993 року).

Домовлeності Т. Кучара з оркестрою, яка за останні три декади вважалася однією з трьох найкращих оркестр колишнього СССР, включатимуть співпрацю протягом 10-12 тижнів річно, запропоновані тури по ЗСА та Австралії, як також звукозаписи всіх симфоній Бориса Лятошинського та інших творів у фірмі Marko Polo-Naxos.

Оригінально мистцеві було запропоновано стати головним диригентом, — а не диригентом-гостем, —

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster Send address changes to:
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N.J.

Передплата на рік $40.00 на півроку $22.00 на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті, дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Терор в Америці в обороні арабів в Ізраїлі

Однаково американська цивільна розвідча установа ФБІ (Федеральне бюро інвестиґацій) як і військова розвідка Сі-Ай-Ей (Центральна Розвідча Аґенція) проголосили були свою найпершу ціль: хто стояв за переведенням у минулому місяці динамітового вибуху у пивниці хмаросягу Світового Торговельного Центру у Ню Йорку і яка була ціль цього терористичного акту: він коштував життя шістьом невинним особам та мультимільйонової шкоди. Цю ціль значно облегшив анонімний лист, що його дістав „Ню Йорк Таймс". Його автор чи автори признались до того вчинку, брали за нього відповідальність, та пояснювали, що це мусулманська організація—П'ятий батальйон визвольної армії — запротестувала проти американської політики на Близькому Сході, яка підтримує Ізраїль, що переслідує арабів. У цьому листі сказано, що „Американський народ відповідає за діла його Уряду. Вимагається припинення всякої допомоги Ізраїлеві, зірвання з ним дипломатичних взаємин і невтручання у справи Близького Сходу. Погрожується, що названа вгорі організація „самогубних героїв" (камікадзе) переводитиме й далі подібні акти, якщо Америка не виконає названих вимог.

Фахові експерти ствердили, що це не фальшивка та висловили здогад, що написав цього листа один з чотирьох терористів, що їх арештовано, як безпосередніх виконавців цього акту терору, чи до нього причетних. П'ятий батальйон визвольної армії виринув вперше; де осідок і централя, хто фінансує і котра мусулманська країна „спонзорувала" акт терору у Ню Йорку — все це є ще предметом дослідів і розшуків. Чули ми ще, що ФБІ буцімто знає прізвища ще двох безпосередніх учасників замаху у Ню Йорку і сподівається внедовзі арештувати їх. Зразу було ясно, що жахливий вибух у Ню Йорку, дбайливо кимось запляновааний і приготований — це не вияв ненависти, пімсти чи божевілля гурту приватних осіб, а акт суто політичний, спонзорований якоюсь ворожою Америці країною. Тому можна було дивуватися, що найвищі державні чинники у Вашінґтоні наче цей акт злегковажили, як якусь льокальну історію. А втім, повідомлено, що у Вашінґтоні збільшено охорону різних об'єктів і що навіть церемонія роздачі нагород за заслуги для фільмового мистецтва у Голливуді відбувалася під особливою охороною, як цього дотепер ніколи не бувало.

Воно актуалізує знову проблему терору. Психологічно він зрозумілий, коли понесені емоціями одиниці вбачають у ньому справжній підхід. Але не можна зрозуміти плянувальників і виконавців актів терору, як політичного засобу боротьби. Бож терором не можна осягнути бажаної цілі. Смішно думати, щоб Уряд такої великодержави як Америка міг змінити свою політику й піддатися під диктат терористів. Навпаки в реакції на такі акти терору як оцей у Ню Йорку, Уряд вживатиме всіх засобів, щоб вдарити по терористах. Правильність політики ЗСА супроти Ізраїля дуже дискусійна. На цьому місці вже була мова, що перший Роналд Реґен змінив дещо цю політику, стараючися збалянсувати фаворизування Ізраїля добрими взаєминами також з арабськими країнами, які зорієнтовані на Захід. Продовжував цю політику Джордж Буш і тому націоналістичний прем'єр Ізраїля Їцак Шамір танцював на вулиці на вістку про виборчу прогру Буша. Билл Клінтон продовжує політику Буша і намагається довести до якогось замирення на Близькому Сході, що є річчю надзвичайно трудною, якщо взагалі можливою. Терористи — це фанатики, а з фанатиками розумова дискусія виключена. На превеликий жаль, терплять ні в чому невинні особи.

Мусулманські мешканці Ню Йорку, американські громадяни, демонстрували проти утотожнювання їх з терористами. Це один із неґативних наслідків тероризму — він вносить фермент, розколює, власну громаду, власний народ. Але фанатиків не можна переконати, що вони не мають рації.

Микола Руденко

ВЕСНУ ЗУПИНИТИ НЕ МОЖНА

III

Як же сталося, що знахабніла посередність (кажу про Хасбулатова) опинилася на вершині законодавчої влади в Російській Федерації? Адже ж це сьогодні новий російський вождь! Він уже вирішив, що Єльцин у нього під п'ятою, й оголосив серію офіційних поїздок по столицях СНД — буцімто заради зміцнення парляментського союзу. А тим часом наш Рух та інші партії готують йому не вельми приємну зустріч. Ми не здивуємося, коли по київських вулицях з'являться гасла: „Хасбулатов, геть з України!"

... Сьогодні маємо 18-го березня. У Києві справді з'явився Хасбулатов і мав змогу „навтішатися" гаслами, які своєю гостротою перевершували мою фантазію. Він ще на летовищі дав зрозуміти: йому бажано зустрітися не лише з Іваном Плющем, а й з Президентом. Мені особисто не хочеться, щоб Леонід Кравчук з ним зустрічався. Плющ зобов'язаний за протоколом, а Президентові не варто бруднити руки об цю моральну потвору. На жаль, приймаючи діяча сусідньої країни, вшановують не особу, а державу. Із Києва Хасбулатов полетить до Вірменії: прицілюється, чи не можна непокірних держав-утікачок повернути під майбутню імператорську корону?..

Але продовжимо обговорення проблеми: як удалося спритному Русланові повести депутатський з'їзд проти Президента Росії? Відповідь дуже проста: вдалося тому, що депутатський корпус являє собою згромадження комуністичних партократів, яких ніхто ніколи не обирав — вони завжди обирали себе самі. Хіба ж вони могли терпіти обраного народом Президента? Він для них — зрадник. Отож Хасбулатову не довелося докладати жодних зусиль — новітні заколотники мали в його особі саме те, що бажали мати. Безумовно, дехто з них бачить сталінські риси в його характері, але ж відбувається те ж саме, що й у період ліквідації НЕП'у: нехай Сосо (читай: Руслан) врятує нас від ненависних капіталістів, а там ми його спритно усунемо. Історія повторюється буквально: капіталісти (читай: бизнесмени) ненависні партократам тому, що їм не можна кидати недоїдки з партійного столу, як це звикли чинити, скажімо, з письменниками, академіками тощо. Навіть капіталістичні найманці (менеджери, адвокати) живуть краще, ніж секретарі обкомів. За цих умов партократія втрачає силу (кратос) — отже відкидається геть за непотрібністю.

Тим часом, доки ми стежимо за політичними баталіями в Москві, на півдні України почалась весняна сівба. Мастил і пального обмаль, але є домовленість поміж Кучмою й Чорномирдиним, що нафта надходитиме в Україну, аби вона обсіялась. Адже ж це потрібно не лише Україні — це потрібно також Росії. Отож прийнято такий порядок: постачати пальним господарства, рухаючись з півдня на північ — услід за просуванням сівби.

Це вже вдруге Україні доводиться так маневрувати і вдруге весняна сівба висить на волосинці: щось не спрацює в Росії — й українські землі залишаться не засіяними. Кожен в Україні розуміє: так жити не можна. Оголошено конкурс на кращий проєкт портових терміналів в Одесі — аби вони вміщали десь до 40 мільйонів тонн нафти. Термінали мають бути збудовані в найстисліші строки. Іран у цьому надзвичайно зацікавлений: в Україні є те, чого немає вдома. І це не тільки цукор, пшениця та інші сільськогосподарські продукти — це передовсім корисні копалини, сталь, труби. Словом, для бартеру в Україні досить продукції. Грузія, в свою чергу, готова надати порт, куди виходитиме нафтогін з іранською нафтою. Звідси українські танкери перевозитимуть її в Одесу. Усе це добре на перспективу, але...

Але доведено: в недавньому штурмі Сухумі, що належить грузинським військам, брало участь більше російських солдатів, ніж абхазьких. Про військову техніку, пальне, боєприпаси тощо й говорити годі. Шеварднадзе стверджує: Грузія веде війну не з Абхазією, а з Росією. Чим вона закінчиться? І чим закінчаться вельми тривожні події в самій Росії?

А в Україні, між іншим, також є спроби виструнчитися по ранжиру так, щоб дихати Москві в потилицю. Це і наступ компартійної більшости на Уряд Кучми, і навіть атаки на Президента. Словом, вірні васали Москви хотіли б повторити все геть чисто так, як діється в „старшого брата". Остання атака на Л. Кравчука відбулася цими днями. На жаль, є сили також у діяспорі, які проголошують себе українськими патріотами, але діють чомусь на шкоду Україні.

Закінчення буде.

Олександер Серафин

ЗАГРОЗА РЕФОРМАМ В РОСІЇ

Політика ЗСА стосовно Росії сьогодні покладається на Єльцина, як колись її було основано на Ґорбачова. Тобто, доля Єльцина для ЗСА дуже важлива. Президента Клінтона критикують так, як колись критикували президента Буша, що боронив Ґорбачова навіть тоді, коли він втратив був довір'я своїх громадян. Почини Єльцина відкинув парлямент у половині березня і сам він, Єльцин, зазнав політичної поразки. Тепер постає питання: що далі?

Погляди на рішення З'їзду різні, але жодні з них не задовільні для Єльцина. Публічна опінія підтверджує, що він і надалі залишився більше популярним ніж З'їзд. Хоча, його головні повновласті залишилися не змінними, але вони можуть змінитися під час наступної сесії З'їзду, який запланований на червень 1993 рік.

Малозначні поступки, які надано кабінетові міністрів, не матимуть достатнього практичного значення в його роботі. Беручи під увагу наставлення З'їзду, дальші реформи правдоподібно сповільняться. Не добра ознака і це, що З'їзд намагається послідкувати працю міністрів відповідальних за приватизацію, закордонну політику і юстицію. Не минулося також без звинувачення Заходу за втрату Східньої Европи, розвал Варшавського пакту, остаточного зруйнування СССР і недодержання обіцяної масової економічної допомоги.

Єльцин запевнив ЗСА, що він має положення країни під контролею, є далі відданий демократичним реформам і плянує зустрітися з президентом Клінтоном з початком квітня в Канаді. Президент ЗСА, зі своєї сторони, приготовляється до цієї зустрічі з „новими ідеями".

Клінтон заявив після нарад з президентом Міттераном, що сім провідних індустріяльних країн світу (ЗСА, Великобританія, Канада, Франція, Німеччина, Італія і Японія), повинні зорганізувати і пропонувати допомогу Росії. Він вважає, що ситуація в Росії досить критична і вимагає уваги в допомозі скоріше ніж в липні під час засідання голов цих сімох країн. Виявляючи більш конкретно свою підтримку для Єльцина і його демократичних реформ, які він вводить, ЗСА подарує Росії на 102 млн. дол. пшениці. Пропонований бюджет Клінтона на 1993 рік передбачає 700 млн. дол. допомоги колишнім республікам, на 283 млн. дол. більше ніж пропоновано попередньо.

Колишній президент Ніксон відвідав у лютому Москву і Київ. Повернувшися до ЗСА, він зустрівся з Клінтоном і також опублікував довшу статтю в „Ню Йорк Таймсі", в якій пропонує економічну допомогу Росії. Він також є за відрочення сплати понад 80 біль. дол. боргу Росії і старається переконати Японію, щоб перестала ставити вимоги повернення Курильських островів як передумову допомоги Росії.

Міжнародний валютний фонд надіється, що важливий договір стосовно відкладення сплати боргу буде підписаний в квітні ц. р. На його позитивному вирішенні залежать кредити на закупівлю Росією збіжжя та інших товарів.

Клінтон знає, що допомога Росії не в мільйонах, а в більйонах долярів річно. Наприклад, Німеччину, перетворення її східніх земель коштує її 100 біль. дол. річно. Південна Корея вважає, що її злука з Північною Кореєю, якщо до цього дійде, коштуватиме майже трильйон долярів.

Бажаючи захистити ніжні паростки волі в Росії, повторно постає питання чи допомога Заходу правильна і ефективна? Яка допомога? Важелі, які є до диспозиції Заходу не є значними. Економічна допомога в цій ситуації не дуже доречна тому, що проблема є більш політична ніж економічна. На думку гарвардського історика Ричарда Пайпса: „Навіть допомога фінансова і харчами на ширшу скалю не збереже незрілої ще новонародженої демократії, якщо росіяни не будуть готові за неї воювати". Адміністрація Клінтона здає собі справу, що ЗСА, ані самі, ані зі західніми спільниками, не зможуть змінити курс російської історії.

Найкориснішим ділом Заходу може бути кинення усієї своєї ваги в підкріплення позиції Єльцина, бо навіть реакційні комуністи розуміють можливість міжнародної ізоляції і її економічних наслідків. Ситуація у Росії — надзвичайно складна. Навіть коли би З'їзд був абсолютно на стороні Єльцина, політичні і економічні реформи мусіли би постійно поборювати притаманну інерцію, місцеві і реґіональні амбіції, корупцію, органі-

(Закінчення на стор. 3)

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРИЇЗД НОВОЇ ІМІҐРАЦІЇ — ІНША СТОРОНА МЕДАЛІ

В своєму щотижневому фейлетоні в рубриці „Про це і те" О-КА порушила важливе й актуальне питання допомоги нашим землякам з України, які бажають поселитися в ЗСА. Авторка пропонує зорганізувати опіку й допомогу, якої зазнали від т. зв. старої еміґрації раніші пришельці — жертви Другої світової війни.

Одначе треба взяти до уваги інші спонуки й обставини, які зумовили масовий приїзд української еміґрації, що її окреслюємо назвою „діяспора". Цей масовий „ісход" з рідної землі не був добровільний, він був зумовлений історичним катаклізмом — перемогою совєтських армій, які дійшли до глибини Европи, які окупували західньо-українські землі і жорстоко винищували фізично та духовно-морально цвіт українського народу, як це показалося в масовому нелюдському вбивстві в'язнів львівських тюрем. Совєтська влада, зайнявши Німеччину й Австрію, виловлювала теж наших втікачів, які знайшлися в цих державах. Тому й виїзд наших втікачів був зумовлений інстинктовим жахом — рятувати власне життя.

Між запротореними на Захід українськими людьми була теж наша молодь на примусових роботах у німецькій економіці, чи в обслузі протилетунської артилерії. Були там люди зі східньої України та з західніх українських земель під Польщею, які становили т. зв. Дістрікт ґаліцієн у Генеральному губернаторстві. Були там теж виселенці з Волині, Полісся, Підляшшя, були й українські полонені з совєтської армії, були люди з центральних українських земель, в яких необмежену владу мав безоглядний кат України райхскомісар Еріх Кох, були члени Української Дивізії „Галичина" і пізніше „Першої Української Дивізії" під командою ген. Шандрука. Всі ці вигнанці й втікачі, з малими виїмками, не мали вороття на батьківщину, бо їм грозила смерть, ув'язнення, вивіз на Сибір.

Була б історія пішла іншими шляхами, цей масовий ісход не мав би місця, бо не було б потреби рятувати свого життя і „ДП" — переміщені особи були б повернулися на рідні землі, а не шукали б пристановища ЗСА чи Канаді, або інших країнах Европи, Австралії чи Південної Америки.

Але новий наплив еміґрації не має ні історичного, ні логічного виправдання. Адже постала вільна, незалежна українська держава, для якої треба працювати, хоч початково в тяжких обставинах. Адже український Уряд нікого не переслідує, не в'язнить, не запроторює до концтаборів, чи психушок, не карає смертю за політичні, чи релігійні переконання, тож немає потреби йти на еміґрацію.

Замість присвятити свої вмілості й сили будові відродженої держави, ці нові еміґранти прибувають сюди з чисто егоїстичних міркувань — зазнати достатнього матеріяльного життя в ЗСА, чи в Канаді. Поміж ними є й мішані національно й віровизнанево подружжя, є й неукраїнські елементи, які підшиваються під українство, а поселившись тут, відступають від нього і журяться політичною долею Єльцина... Спровадження тут невмотивованих ситуацією земляків коштуватиме діяспору великі матеріяльні витрати, які підуть не на допомогу батьківщині, а на особисті потреби окремих людей. Наша діяспора не є така матеріяльно багата, щоб могла заспокоїти і потреби материка й інтереси приватних людей.

Можна завважити теж відворотний процес. Багато діяспорних діячів середнього й молодшого поколінь їдуть в Україну, щоб помогти в будові нашої державности, хоч український Уряд нерадо їх вітає з уваги на іншу ментальність і на західні методи підходу до розв'язки державницьких проблем, зокрема в економічній ділянці. Уряд України стоїть на становищі, що тільки громадяни України мають вплив і право вирішити хід подій на шляху побудови нашої держави. На діяспору дивляться тільки як на джерело матеріяльно-фінансової допомоги. Ці поїздки вимагають теж поважних фондів.

Громадяни України, які задумують поселитися в ЗСА, чи в Канаді, мусять взяти до уваги, що тепер в цих країнах, які мали б стати їхньою новою батьківщиною, панує поважна економічна криза, безробіття й ці проблеми триватимуть довший час. Ця обставина не сприяє теж поселенню нових еміґрантів.

Володимир Барагура,
Вудгейвен, Н. Й.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Юліян Химинець

ВЕЛИКА ПЕРЕСЕЛЕНЧА АКЦІЯ ЗАКАРПАТЦІВ

I

Наприкінці сорокових і на початку п'ятдесятих років газети публікували багато реклями і закликів до закарпатців — переселятися на нові землі „неозорної Країни Рад". Тема переселення була реґулярна і в наступні десятиріччя. Спостережливі люди, однак, натякали і на драматичні факти, пробували з ними виходити на денне світло. Тоді й виявилося, що ця тема може мати освітлення лише з привабливої сторони. Інше не дозволено. Для Закарпаття ж наслідки „переселення", „оргнабору" і засилки дітей у спеціяльні фабричні школи (ФЗН) за межі краю не стерлися й досі. Покалічені людські долі вимагають справедливого насвітлення і прямих правдивих відповідей на питання, які завжди виникали і досі ятрять душу.

За розслідування цієї проблеми взявся журналіст Михайло І. Бабидорич. Факти, що їх він виявив і документи, що їх він оприлюднив викликали чималий відгук. Вони показують, якою підступною була імперська політика щодо українського народу, в тому числі і Закарпаття. Як відомо, Закарпаття увійшло до України — „складової і невід'ємної частини СССР" — у дуже тяжкий період післявоєнних розрухів. Закарпатці це розуміли і вважали для себе гріхом рвати щось із зруйнованої фашистською навалою нової Батьківщини. Вони завзято рубали ліс, вивозили сіль, будівельні матеріяли. Закарпаття теж користувалося допомогою, передусім хлібом, й особливо — кадрами спеціялістів, допомогою, яка оцінювалася як величезна і батьківська.

Але перші післявоєнні роки залишилися незмінними. Стара біда краю — нестача праці. Якщо раніше краяни легко підіймалися на заробітки по шахтах Пенсильванії за океаном, по лісах Чехії, чи ще раніше — до поміщиків Угорщини за Тисою, іти на Схід побоювалися, не знаючи, що їх там чекає.

Цілком зрозуміло, що Закарпаття відразу після возз'єднання не могло бути предметом надмірної уваги, а тим більше піклування. Та рік за роком увага до нього зростала. Для думаючих людей було дивним, що замість відкриття робочих місць в самій області, куди більша увага стала приділятися вивезенню робочої сили в інші реґіони. Цю акцію почали ставити на широку плянову і організаційну основу, створивши спеціяльні мобілізаційні структури. Вивезення робочих рук почалося у трьох напрямах, причому для кожного з них створювалася своя організація. Напрями ці — переселення селян і колгоспників у сільськогосподарські реґіони; мобілізація робітників, частково інтеліґенції для напрямлення в промисловість центральних областей і на Далекий Схід, а також направлення молоді у школи ФЗН. Кожен з трьох напрямів мав свої особливості, свої драми. Найбільш трагічним був третій напрям, коли силоміць відривалися від батьків неповнолітні діти, деколи і нездорові, котрим потрібна була щоденна батьківська опіка і засилалися в далекі незнайомі місця з незвичним кліматом і людським середовищем.

Найбільш глибокопродумана, розрахована на тривалий період і з великими наслідками була акція переселення сільських родин, яка з деяких документах називається „отселение". Для її реалізації за вказівкою ради міністрів СССР і ЦК ВКБ (б), а потім постановою Ради міністрів УССР і ЦККП (б) У від 12-го серпня 1949 року створюється спеціяльний відділ у справах переселення при виконавчому комітеті обласної Ради. 23-го серпня 1949 року на виконання цієї постанови приймають спільну постанову бюро обкому КП (б)У і облвиконкому, у якій спираючись на високі настанови викладаються принципи і програма переселення:"... Правильне використання робочої сили в гірських округах... звільнить значні людські ресурси для переселення в інші області".

Уже тоді були люди, а далі читач побачить, хто саме, які з болем приймали переселенські акції. Деякі з них навіть на високих партійних нарадах запитували: чи треба розуміти затримку зі створенням нових робочих місць у реґіонах з надлишком трудових рук, як творення умов для виселення закарпатців із їх рідного краю? Такі люди кваліфікувалися як політичні сліпці і затуманені пережитком минулого.

Це щодо критеріїв і принципів. Програма ж визначалася маштабна: „затвердити план переселення на добровільних (?) началах... В 1949—1,250 рр.– 5,100 дворів. В тому числі 1949—1250, 1950—3750 дворів..."

Окружні виконавчі комітети зобов'язали „представити в кожному селі і колгоспні план відбору родин". Зверніть увагу: тут уже ідеться про колгоспи, хоч вони були ще далеко не скрізь, особливо в гірських округах, на які робився наголос, не були створені.

За два роки належало „відібрати" 5,100 родин, а це більше 20,000 чоловік, для „відселення" в інші області. Такий плян був затверджений усіми інституціями, а треба пам'ятати, як виконувалися пляни за Сталіна. Це був тяжкий і драматичний процес. Для того, щоб підняти — вивважити таку масу людей з віддавна замешканих місць їхніх предків, вживалися різні заходи. Спершу показувався великий „Калач" — реклама райдужних місць землі „обітованої", звільнення на два роки від грошових податків, достава державі сільськогосподарських продуктів, нарешті допомога голові родини в сумі 700 крб (місячна заробітна платня середнього урядовця) і по 250 крб для членів родини. Бажаючі могли взяти 5,000 крб кредит на придбання худоби й будівництва на нових місцях.

Ну й .. „областному управлению МВД (тов. Познякову) и областному управлению МГБ (тов. Чернецькому) совместно з окрисхомами і окружкомами КП(б)У подобрать и произвести проверку лиц изъявивших согласие на переселение... недопуская проникновения туда кулацких элементов и лиц, враждебно настроенных против колхозного строя и мероприятий партии и правительства".

Одне незрозуміло: якщо власті вірили, що їх „мероприятия" благородні, то чому чекали спротиву проти них? Боячися, що ці „мироприятия" можуть бути розгаданими?

Продовження буде.

ВІДЗНАЧИТИ ВЕЛИКИЙ ГОЛОД — ОБОВ'ЯЗОК КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ!

„Люди, які забувають свою історію, є приречені її ще раз пережити".

Голод 1932—33 років це найбільше народовбивство в історії, що знищило українське село, яке століттями було берегинею традицій і духовности українського народу. З того часу пройшло вже 60 років, а світ ще до сьогодні майже не знає, що над українцями провели комуністи експеримент ґеноциду, мільйонні жертви якого зобов'язують нас сказати світові правду про смерть невинних дітей і про душевні муки їхніх матерів. Треба також зробити всі заходи, щоб і ми, і наші діти в розсіянні пригадали собі цю трагічну сторінку нашої історії і разом з українським народом на рідних землях поєднались духово відзначуючи Дні Скорботи.

Саме з таких міркувань, українські громадські централі, а саме УККА і УАКР при співучасті Союзу Українок Америки, Пласту, Товариства Українських Інженерів Америки та інших, створили Крайовий Комітет Вшанування Жертв Голоду в Україні 1933 року в 60-ліття Великого голоду. Програма, яку прийняв Комітет має слідуючі завдання: активно включитися у центральне відзначення в Україні, відбути наукову конференцію, зібрати і влаштувати архів експонатів про голод, допомогти видати на Україні великим тиражем (українською мовою) наукову працю Роберта Конквеста „Жнива смутку", подбати, щоб статті про голод появились у впливових газетах і журналах, постаратись, щоб документальний фільм „Жнива розпачу" був висвітлений на телевізійних мережах, відбути першого червня Крайовий День Скорботи, відзначаючи цей день відповідними програмами і торжественними молебенями в усіх українських церквах ЗСА.

Закликаємо вас об'єднатись в усіх осередках ЗСА у цій спільній дії, щоб разом з нашими братами на рідних землях, з сльозами на очах, оновитись думкою невмирущости нашого народу, згадуючи безсмертні слова поета Симоненка: „Народ мій є, народ мій завжди буде!"

За Комітет
Тарас Гунчак
голова

Для виконання цієї програми потрібна фінансова допомога. Просимо присилати пожертви на адресу: Famine '33, Self-Reliance FCU, 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003. Acct-№ 18632.00.

Т. Кучар ...

(Закінчення зі стор. 1)

вищеназваної оркестри, але, працюючи в Австралії та широко концертуючи, Т. Кучар, на жаль, не міг собі на це дозволити. Адже відомо, що він — мистецький керівник Австралійського фестивалю камерної музики, названого „одним з трьох найкращих фестивалів світу в своєму роді", Фільгармонічної оркестри Квінсленду в Брісбейні та Західньо-австралійського балету в Перті. Кучар-віоліст — постійний активний учасник концертів фестивалю. Недавно він разом із скрипалем Олегом Крисою та колишнім солістом оркестри Большого театру в Москві Александром Івашкіним записали Струнні тріо А. Шнітке, С. Ґубайдуліної та К. Пендерецького на компакт-диск фірми Tall Popplos Label.

У зв'язку з київським контрактом маестро Кучара ми попросили його поділитися своїми враженнями про Українську державну симфонічну оркестру.

Г.К.: — Маючи у вашому творчому доробку співпрацю з багатьма оркестрами Европи, Австралії, Нової Зеляндії, Південної Африки, що б могли ви сказати про особливості співпраці з Київською оркестрою?

Т.К.: — Перш за все, ця оркестра — надзвичайно здібна. Неможливо навіть порівняти рівень її гри на першій пробі з кінцевим результатом на концерті. Те, що за кілька днів проб якість гри піднімається так стрімко, свідчить про великий творчий потенціял.

Г.К.: — Які репертуарні традиції оркестри?

Т.К.: — Мушу сказати, що у цьому відношенні помічається велика одноманітність. Причину цього бачу в колишній політичній системі, яка зумовила ізоляцію від навколишнього світу, нестачу нот, звукозаписів. Тому великим привілеєм і радістю для мене є практично знайомити цю прекрасну оркестру з шедеврами симфонічного репертуару і бачити вдячність в очах музикантів та публіки. Прикладом може стати перше виконання оркестрою Симфонії ч. 2 Малєра, відомої під назвою „Воскресіння", яка була єдиним твором спеціяльного концерту в пам'ять видатного мистця, довголітнього диригента цієї оркестри Степана Турчака.

Г.К.: — Якими були ваші взаємовідносини з оркестрантами?

Т.К.: — Часто трапляється, що між диригентом і членами оркестри виникає доволі товста стіна. Але з цією групою людей я увійшов в настільки щирий контакт, що, мабуть, кращого взаєморозуміння з оркестрантами у мене в житті не було. Я завважив, що кожного разу, коли покидаю Київ, я мало пам'ятаю проби, чи те, як закінчився концерт. В моїй пам'яті залишається власне контакт з кожним з музикантів, і для мене це — важливий аспект життя, який впливає на професійно-артистичну сатисфакцію.

Загроза...

(Закінчення зі стор. 2)

зоване злочинство, вкорінених бюрократів, і, понад усе, ментальність, якій демократія і вільний ринок є чужі.

Росіяни перестали реаґувати зі захопленням, почувши новини про допомогу Заходу. Багато з минулих обіцянок не здійснилося, а інші були незначними. Більшість росіян вірить, що їхня історія і традиції не надаються на західній варіянт демократії і капіталізму.

Існують прогнози, що кожного місяця один більйон долярів відходить з Росії до західніх банків. Це багато більше, ніж усяка допомога разом. Міністер закордонних справ Росії Андрей Козирєв, ствердив: „Назрів час на краще обдуману і далекосяжну стратегію до співпраці, включно з відсуненням сплати заборгованости на довший термін, місце на всесвітньому ринку, рівні умови в конкуренції економічних секторів наших промисловостей, разом з так чутливим продуктом, як традиційна зброя".

Проблеми Росії матимуть відгук в Україні. Положення в Україні різниться головно тим, що президент є засадничо проти аґресивних реформ. Реформи пропоновані Кучмою поступово починають руйнувати силу і престиж колишньої комуністичної партократії.

ПРЕМ'ЄРОМ ДЕРЖАВНОЇ ради Китаю знову вибраний Лі Пен. На цей високий пост в адміністрації країни Лі Пен вперше був вибраний п'ять років тому. Він закінчив Московський енерґетичний інститут, від 1979 до 1983 року займав посади заступника міністра, міністра електроенерґетики, першого заступника міністра водного господарства і електроенерґетики. У 1982 році його вибрали членом ЦК Компартії Китаю, три роки пізніше він ввійшов до складу Політбюра і секретаріяту ЦК КПК. Від 1983 року був заступником прем'єра і відповідав за ділянку енерґетики, транспорту і сировинної промисловости.

ПОДЯКА

19-го жовтня минулого року, після нещасливого випадку, по короткому перебуванні в лічниці Доброго Самарянина у Вест Айсліпі, прийнявши Найсвятіші Тайни упокоїлася в Бозі

моя найдорожча і незабутня

ДРУЖИНА

св. п.

ЯРОСЛАВА КУЧМА

По відслуженні всіх заупокійних молінь у похоронному заведенні і в храмі пресвятої Родини у Вест Айсліп, Н. Й., тлінні останки покійної зложено в родинному гробівці на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного у Савт Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

Складаю щиру подяку всім добродіям, що в спосіб, їм доступний, полегшили мені біль розлуки з дружиною.

В першу чергу дякую моєму Владиці, Їх Ексцеленції Преосвященнішому Василеві за Святу Літургію, за батьківські вислови співчуття та за вияви повноти хтистиянського зрозуміння мого становища. Дякую не менш щиро моєму деканові о. монс. Юрієві Бінковському за ласкаву участь у похороні, за провід у заупокійній Святій Літургії та за співчутливе слово в мові англійській в часі Святої Літургії. Дякую також моєму сусідові о. Любомирові Мудрому, „адоптованому синові" парафії Пресвятої Родини, за його вклад в останній пошані покійниці, за його молитовну участь у всіх похоронних відправах та за жалібне слово в храмі в часі Святої Літургії. Дякую щиренько Всечеснішим отцям Іванові Кащакові і Едвардові Чудакові за співслуження у Святій Літургії та за їхню молитовну участь у завершенні обрядів на кладовищі.

Моє щиросердечне дякую засилаю всім, хто особисто, телефоном або листовно зложив мені співчуття в моєму невідрадному становищі. На першому місці дякую моєму товаришеві студій та довголітньої праці в Україні, на еміґрації і тут, в Америці, Всесвітлішому отцю крилошанинові Ярославові Шустові та високодостойній дружині Ользі, за щиросердечні вислови співчуття в моєму гіркому горю, а о. Ярославові, зокрема за відслужіння Святих Літургій в дні похорону і у сороковий день після смерти покійної. Дякую щиренько Всесвітлішому о. д-рові Іванові Дацькові, генер. вікарієві Блаженнішого Патріярха Мирослава, за дбайливе виконання моєго прохання, а саме за Святі Літургії за упокій дружини, в патріяршому храмі св. Юра у Львові та у всіх парафіях, де я сповняв свої священичі обов'язки. Дякую також, не менш сердечно усім священикам, які служили Святі Літургії в місцевостях в Америці, пов'язаних із моїм священичим служінням.

Дякую щиренько високопреподобному отцеві Маврикієві Попадюкові, ЧСВВ, ігуменові манастиря святого Йосафата в Ґлен Кові, Н. Й., та преподобному Братові Іринеєві, ЧСВВ, за їхню молитовну участь у Панахиді в похоронному заведенні, а о. Маврикієві за жалібне слово.

Дуже дякую Високоповажаному Миколі Заяцеві за його провід у співі у всіх Богослужбах — в похоронному заведенні, в храмі і на кладовищі.

Дякую рівно ж, не менше щиро, родині Стеткевичам, Михайлові Клецорові та Миколі Курчакові за їхні співчування на письмі, а Миколі, зокрема, за пожертву на Патріярхальне Товариство і його журнал „Патріярхат" в сумі 200 дол. в пам'ять покійниці.

Моє щире дякую передаю тут усім парафіянам і парафіянкам храму Пресвятої Родини у Вест Айсліпі, Н. Й., за їхній вклад у звеличенні похоронних молінь, за чудові квіти, а передовсім за їхні пожертви на „нев'янучі квіти" — Святі Літургії за упокій душі дружини.

Передаю також подяку зарядові і працівникам похоронного заведення Чопея у Айсліпі, Н. Й., за їхню професійність у проведенні всіх похоронних обрядів.

Молю Всевишнього і Пречисту Діву Марію-Богоматір, щоб цю мою подяку скріпили ласками святими.

о. АНТІН, чоловік

Сьомий Курінь
Уладу Пластового Сеніорату
ім. Андрія Войнаровського

з великим жалем сповіщає пластове братство й українську громаду, що дня 13-го березня 1993 р. в Пармі, Огайо на 65-му році життя відійшов на Вічну Ватру

св. п. Друг „Вовк" пл. сен. довір'я

РОМАН ВОЗНЯК

колишній член Курінного Проводу.

Опечаленій доні Любі, синові Андрієві й усій родині покійного складає Курінь „Войнарівці" вислови глибокого співчуття.

У ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої дорогої
СЕСТРИ І ТЕТИ

св. п.

Тетяни Долинської

вдови по бл. п. підполк. РОМАНОВІ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в середу, 7-го квітня 1993 р. о год. 6-ій веч. в церкві св. Юра в Ню Йорку

Про молитви за спокій душі покійної просять:

сестра — ІРИНА з мужем ЯРОСЛАВОМ ЗАКАЛЯКОМ
племінники —
ХРИСТЯ, ЮРІЙ, НАТАЛКА
УЛЯНА з мужем ДЖІМОМ і дітьми АНДРІЄМ і ОЛЕКСАНДРІЄЮ
та родина

Ділимося сумною вісткою з рідними та знайомими, що в четвер, 25-го березня 1993 р. в Ст. Пітерсбурґу, Фльорида по довгій недузі відійшла у вічність на 95-му році життя

наша найдорожча

МАМА, ТЕЩА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п.

Катерина Павелко

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 29-го березня 1993 р. в українській католицькій церкві Богоявління Господнього в Ст. Пітерсбурґ, Фльорида.

Тіло покійної перевезено на місце вічного спочинку Gate of Heaven Cemetery, East Hannover, N.J.

Залишила у смутку:

дочку — СТЕФАНІЮ з мужем БОГДАНОМ СОЛЬЧАНИКОМ
внуків —
РОМАНА з дружиною АЛИСОН
МИРОНА ШКАФАРОВСЬКОГО
МАРТУ ШКАФАРОВСЬКУ
правнука — ДАНИЛА СОЛЬЧАНИКА

У глибокій скорботі повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що в п'ятницю, 19-го березня 1993 р. упокоївся з волі Всевишнього на 84-му році життя

наш найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І СТРИЙ

бл. п. д-р мед.

ВОЛОДИМИР ОЛЕГ СЕМКІВ

ПАРАСТАС відправився 22-го березня 1993 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Sniffen-Sagala, Sring Valley, N.Y., а ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23-го березня 1993 р. о год. 12-ій полудня з українсько католицької церкви св. ап. Петра і Павла в Spring Valley, N.Y., а опісля на католицький цвинтар St. Anthony's, Nanuet, N.Y.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому горю:

дружина — МАРІЯ
син — ПЕТРО
сестрінки:
РОСТИСЛАВ ПАВЛОВИЧ з сім'єю
ОМЕЛЯН ТЕЛІЖИН з сім'єю
ЛЮБОМИР ПАВЛОВИЧ з сім'єю
ОЛЕГ ТЕЛІЖИН з сім'єю
ТАНЯ ТУРЖАНСЬКА — вдова по бл. п. ЗДІСЛАВУ

Ділимося сумною вісткою з родиною, знайомими та українською громадою, що у понеділок, 29-го березня 1993 р. відійшов у вічність

наш найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, З'ЯТЬ, СТРИЙКО, ВУЙКО І ШВАҐЕР

бл. п.

БОГДАН ПОРИТКО

ДИВІЗИЙНИК,
нар. 15-го липня 1924 р. в Княгиницях Рогатинського району, Україна.

ПАНАХИДА — середа, 31-го березня 1993 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в четвер, 1-го квітня о год. 10-ій ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку, а відтак тлінні останки будуть перевезені на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Залишились горем прибиті у глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ
син — НЕСТОР
дочка — ТАНЯ
брати —
РОМАН з дружиною ГАЛИНОЮ
ДАМ'ЯН з дружиною ЛЮСЕЮ
братова — ОКСАНА з родиною
теща — ПАРАСКЕВІЯ ҐНОЙ
шваґер — д-р ЮЛІЯН ҐНОЙ з родиною
шваґрові —
ОКСАНА ҐНОЙ з родиною
ОЛЯ ВАСЬКІВ з родиною
чотири братові, багато [illegible]
і [illegible] в Україні

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Яр. Климовський

(З окрушин споминів у 85-ліття його народин)

Пригадався Перемишль з більш як півстоліття тому. Пригадалися відвідини у друга шкільної лавки Юліяна Подлуського, батько якого Володимир був радником апеляційного суду. Пригадалася теж у домі Подлуських коротка зустріч з молодим, елегантним чоловіком Ярославом Климовським, тоді адміністратором українського театру „Заграва". Цікава людина.

Ярослав Климовський у 1938 році як змагун „Гонгу, футбольної дружини З'єднаного театру ім. І. Котляревського.

Своїм дипломатичним хистом він запевнював у місцевої неприхильної влади дозвіл на виступи нашого театру. У театральній адміністрації він висунувся на передове місце між адміністраторами об'їзних театрів Західної України, коли зумів запевнити дозвіл на влаштування театральних вистав у прикордонній смузі, в якій десять років не лунало українське живе слово зі сцени!

Минула буря Другої світової війни, непевність скитальщини, повне надії заокеанське поселення і несподівана зустріч з Яр. Климовським у „місті братньої любови" Філядельфії... Зовсім певно, що це була Френклін вулиця. Але не зовсім певно, чи це було у популярному тоді Горожанському клюбі, чи в неділю перед катедрою чи на „живій газеті" „Самопомочі", а може на котрійсь з вистав українського театру... Оба ми відновили „старе" знайомство, а відтак зближувало нас спільне зацікавлення, підсилене телефонічними розмовами.

Під впливом ностальгії у вірші „Туга за рідним містом" свій душевний зв'язок з Тернополем Яр. Климовський оспівує так:

Невільним шляхом, суєтою
Я по чужих містах чвалав
Усе з надією святою
До міста мрії я повертав...

Час у його житті не стояв на місці, навпаки, з впертою послідовністю вирізував карб за карбом, коли скиталець запускав нове коріння у землю свого постійного поселення. Запевнення фізичного буття давала енергія м'язів... А ум?.. Він не піддавався, бо сильним живчиком билося стремління осягнути науковий стаж. І Господь вислухав бажання, бо на 79 році життя Яр. Климовський завершив свої філософічні студії у Мюнхені і в тому часі дав три авторські вечори. А тому що звик був їздити по Галичині і знав її кожну закутину, постановив відвідати і повоєнну Европу. Разом з дружиною гумористкою Язичинською виступали у Парижі і в кількох містах Великобританії. Цікавили його европейські театри, однак траплялося, що вже не було квитків. Тут у пригоді ставала членська виказка Спілки Українських Журналістів Америки, яку респектовано навіть із жестом вільного вступу!

Ось картина з минулого. Серед наших філядельфійців — велике піднесення. УСТ „Тризуб" грає вирішальні футбольні змагання за аматорську чашу ЗСА. Недалеко на трибуні сидить Яр. Климовський. Він не менше переживає, ніж кожний інший, однак з його поведінки, „вигуків" та обличчя виглядає, що він знає це „ремесло". Він же був змагуном „Поділля", а коли вступив до театру, то грав і на сцені, і на футбольній площі як змагун „Гонгу" — дружини з'єднаного театру ім. І. Котляревського. (Це вперше у світі, що театр мав свою власну футбольну дружину).

Прийшов і час, коли Театральна Студія Молоді у Філядельфії ставила прем'єру „Електра". Тут він був автором адаптації згаданого Софоклового твору, де, за словами критика, „зумів поєднати старогрецький міт, його ідею з сучасним життям українського народу і його визвольною ідеєю". А що режисерові Володимирові Шашаровському залишено вільну руку, під час прем'єри обличчя автора реагувало від вдоволення до здивування, бо абсолютна авторська увага вдарялась об дійсність технічних вимог постановки на сцені. „Електра" мала повний успіх і ставили її у ЗСА та Канаді.

Перо Яр. Климовського має властиво універсальний характер, а кероване бистротою ока, критичноаналітичним змислом та знанням справи зроджує привітне підсоння для журналістики, перекладів, драматичних творів, поезії, а також легкого жанру і здорового гумору. Його ж „Збірник нотаток до питань театрології" — це вже інша справа, бо тут автор відслонює завісу і як одним, так і іншим, себто авторам і публіці, дає напрямні, де саме шукати за суттю театрального мистецтва.

А хто ж у Філядельфії не знає Ярослава Климовського чи пак Клима Ярославського — колишнього секретаря „Рідної Школи" впродовж 15 років! Він же з повною готовістю і енергією, як і давніше, працює кореспондентом „Свободи", пише статті, відгукується на мистецькі виставки, на появу книжок... Він став прямо літописцем Філядельфії!

У його 85-ліття народження сама собою сплітається китиця сердечних побажань довкруги щирого „Дай Боже діждатися" не тільки часу, але і листа від Президента України з приводу столітнього перебування на землі, в яку не закопав, а використав своє творче, золоте перо.

Д-р Юрій Р. Рибак

Вишкіл пластових зв'язкових в Ню Йорку

В днях 27-го і 28-го лютого в пластовій домівці в Ню Йорку відбувся вишкіл зв'язкових УПЮ. На цей дводенний вишкіл прибуло вісім виховників (ст. пл. Леся Лопатинська, Ксеня Пясецька, Лада Гапій, Галя Кузишин, Адріян Геврик, Доріян Юрчук, Асколд Хемич та Адріян Дмитренко), щоб поглибити своє знання виховної праці в Пласті.

Пл. сен. Дарія Якубович, референт вишколів при Крайовій Пластовій Старшині, підготовила і провадила цим вишколом, з допомогою інших доповідачів. Суботня дискусійна частина розпочалась гутіркою про релігійно-національне виховання в Пласті і про важливість української мови у виховній праці.

Під час цієї дискусії подруга Якубович і присутні виховники обговорювали виховні проблеми, які вони зустрічають при праці з юнацтвом. Подруга Якубович додала, що сьогоднішній світ має великий вплив на молодих людей, тому батьки мають великі труднощі у вихованні дітей.

Приналежність до пластової організації повинна додавати юнацтву щось більшого, тобто повинна збагачувати їхнє життя. Релігійність і пластова ідейність пов'язані у вихованні юнацтва в Пласті. Ці пластові засади повинні розбуджувати в молодої людини охоту до праці, до поліпшення свого характеру, до використання всіх своїх здібностей. Роля виховника — виробляти ці зацікавлення серед членів свого гуртка чи куреня, та бути прикладом своїм провідницьким хистом, моральними засадами, охотою до праці і своїм пластовим духом.

Також в суботу гутірки з виховниками провадили пл. сен. Влодко Дашко, Бурлака, з Торонто, пл. сен. Юрій Савицький, ЛЧ, та пл. сен. Петро Содоль, ЛЧ. Це були дискусії на різні теми — переведення сходин, організування таборів і прогульок, співпраця зі станицею і родичами та роля зв'язкового. Всім виховникам роздано різні виховні матеріяли, які їм пригодяться в плянуванні сходин. Друг Дашко радив як переводити ради гурткових та інші гурткові чи курінні заняття. Часто він наводив приклади зі своїх виховних пригод.

Про книговедення, звітування і дошкіл гурткових розказував друг Содоль. Вияснено важливість курінного книговедення і звітування з діяльности куреня. Друг Содоль підкреслив, що кожний курінь і гурток повинен мати опікуна (когось із батьків юнацтва).

Смачний сніданок і обід для учасників вишколу приготовив осередок УСП в Ню Йорку. Кошти вишколу для членів нюйоркської станиці покрила Пластова Фундація.

Часто виховники висловлюються про брак комунікації з батьками. Часом буває, що родичі не знають, що відбувається на сходинах чи взагалі в станиці. Під час гутірки з другом Савицьким члени вишколу мали змогу поділитися своїми розчаруваннями в деяких ситуаціях, де не було підтримки з боку родичів юнацтва. Друг Савицький давав різні добрі поради для поліпшення контакту з родичами і в який спосіб можна до них звертатись за співпрацею.

Юнацтву найбільше подобаються табори та курінні прогульки, де вони мають змогу зживатися зі своїми друзями. Під час таборів чи прогульок юнацтво також має змогу виконувати практичне пластування (таборництво, піонірку, і т. д.) та перебувати серед природи. Про це учасники дискутували між собою та з другом Савицьким.

Під проводом друга Дашка, у формі майстерні, члени вишколу мали змогу обговорювати розв'язки різних виховних проблем. Також дуже цікаву та інформативну гутірку про Пласт в Україні перевів ст. пл. Адріян Геврик. Суботню частину вишколу закінчено церемоніялом пластової присяги, яку перевів сл. пл. Левко Голубець, ЛЧ.

В неділю вишкіл продовжувався гутірками про пластовий світогляд, проби, вмілости, відзначення, перестороги, впоряд, і т. д., які провадила пл. сен. Дарія Якубович та друг Левко Голубець. Також перевірено кореспонденційні вишколі, які всі учасники вишколу мали приготовити перед вишколом.

Вишкіл зв'язкових був цікавий та корисний, і додав всім присутнім виховникам більше ініціятиви до праці з юнацтвом.

ст. пл. Галя Кузишин, ЛМ референт преси.

ВИСТУПАЮЧИ МИНУЛОГО ТИЖНЯ в Чикаго перед членами Ради міжнародних справ, секретар Державного департаменту Воррен Кристофер, висловився за поширення українсько-американських відносин. Він наголосив, що демократичні процеси в Україні мають для ЗСА надзвичайно велике значення. „Ми підтримуємо незалежність молодих держав на території колишнього Советського Союзу", — підкреслив В. Кристофер.

ВЕЛЬМИШАНОВНІ ЧИТАЧІ „СВОБОДИ"!

Звертаємося до вас з великим проханням допомогти нам скомплектувати Альманахи УН-Союзу. Це найстарший український альманах, що виходив і виходить в Америці.

Нам бракують такі роки: 1897, 1901, 1902, 1903, 1906, 1921.

Якщо хтось з читачів мав би такі числа, просимо ласкаво надіслати нам, а ми готові за них заплатити бажану ціну, або дозволити нам зробити копії з них.

Редакція „СВОБОДИ"

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ ОЛЕКСИН член УНС Відд. 150-го Т-ва ім. Михайла Грешовського в Піттсфілді, Ма. помер в грудні 1991 року на 76-му році життя. Народжений 28-го січня 1915 року в Піттсфілді, Ма. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Норму. Похорон відбувся на цвинтарі св. Йосифа в Піттсфілді, Ма.

Вічна Йому Пам'ять!

Лідія Худа, секр.

МАРТА КОЗЬОЛ член УНС Відділу 1-го Т-ва св. Андрія в Шамокіні, Па. померла 12-го липня 1992 року на 81-му році життя. Нар. 1-го червня 1911 року в Шамокіні, Па. Членом УНС стала 1929 року. Залишила у смутку дві сестрі Гелен і Анестазію Полиняк. Похорон відбувся 16-го липня 1992 року на укр. кат. цвинтарі в Шамокіні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Юрій Полиняк, секр.

СТЕПАН СЕНЕДЯК член УНС Відд. 274 ім. св. Петра і Павла в Йонґставн. Помер 10-го серпня 1992-го року на 68-му році життя. Нар. 31-го березня 1924 року Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку дружину Гелен, синів Кеннеза, Стефана, Дейвіда, дочок Мішел, Мелянію, Дарлен і 6 внуків. Похорон відбувся 13-го серпня 1992 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Йонґставні.

Вічна Йому Пам'ять!

Гелена Сенедюк, секр.

МАРІЯ БІЛИЙ член УНС Відд. 204-го Т-ва ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н.Й. померла 10-го серпня 1992 року на 92-му році життя. Нар. 7-го квітня 1900 року в Західній Україні. Членом УНС стала 1932 року. Залишила у смутку сина Михайла і дві дочки Віру Галіскі і Елсі Ван Гарнік, сестру Катерину Мазурик; 11 внуків і 5 правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Мирон Залінський, секр.

СТАНІСЛАВА МАЦЬКІВ член УНС Відд. 172-го Т-ва ім. Івана Франка у Виппані, Н.Дж. померла 17-го вересня 1992 року на 64-му році життя. Нар. 1928 року в Тарнові, Польща. Членом УНС стала 1969 року. Залишила у смутку мужа Михайла, доньку Марію з мужем Тоні і дітьми Антоні і Данилом. Похорон відбувся 19-го вересня 1992 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Л. Старух, секр.

МАРІЯ САЛДАН член УНС Відд. 194-го в Ню Йорку, Н.Й. померла 25-го вересня 1992 року на 69-му році життя. Нар. 17-го листопада 1922 року в Ню Йорку, Н.Й. Членом УНС стала 1978 року. Залишила у смутку мужа Гната, дочку Розмарі Повсон з з мужем Кеннетом; двох синів Михайла і Миколу з дружиною Еліс і сестру Катерину Вроблевську. Похорон відбувся 29-го вересня 1992 року на Pinebush Cemetery в Кергонксоні, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Александра Юзенів, секр.

о. ТОМА БАРИЛЯК член УНС Відд. 324 Т-ва Мир в Філядельфії. Помер на 83-му році життя. Нар. 23-го жовтня в Буриничі, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Софію, дочку Наталію з мужем Евгеном Замем, синів Богдана з дружиною Каролиною, Ігоря з дружиною Христиною і 6 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Факс Чейс, Па. у Філядельфії.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МИКОЛА ПАЛИБА член УНС Відд. 42 Т-ва ім. Т. Шевченка в Пассейку. Помер 28-го червня 1992-го року на 73-му році життя. Нар. 1918 року в Залуже на Україні. Залишив у смутку дружину Анну, дочок Марію з мужем Мироном Кукурудзою і Павліну, сестру Анастазію в Україні. Похорон відбувся 30-го червня 1992-го року на цвинтарі East Ridgeloun, Кліфтон, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЙОЗЕФІНА ДРАЧ член УНС Відд. 27 в Нюарку, Н.Дж. Померла 20-го серпня 1992-го року на 75-му році життя. Нар. 1917-го року в Чехо-Словаччині. Членом УНС стала 1945-го року. Залишила в смутку чоловіка М. Драча, дочок Катерину, Гелену, Анну, Розмари, синів Петруся, Михайла. Похорон відбувся 24-го серпня 1992-го року на цвинтарі Голлнвуд, Юніон, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Р. Лапичак, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 3-го КВІТНЯ 1993 р.

Ню Йорк, Н. Й. Річні загальні збори 130-го Відд. УНС Т-ва св. Володимира о год. 3-ій по пол. у приміщенні УСКлюбу, 122 Друга авеню, Ню Йорк. На порядку: звіти уступаючої Управи і К. Комісії і вибір нової на наступний рік. Після зборів перекуска і напитки. — Ю. А. Кобрин, гол., Ю. Юрків, секр.

● РОЗШУКИ ●

Родина, що проживає у Львові, розшукує жінку —

МАРІЮ ЯКІВНУ АНТОНЮК

нар. у м. Дітройті у 1939 р. Подібно проживала до 1975 року.

Адреса: R. D. ANTONUK
5030 Central Street
Detroit, Mich. 48210

Зголошуватись на число тел. (206) 852-4785